

สำนักบรรณสารการพัฒนา 16 S.A. 2540

Library and Information Center NIDA

อ นุ ส า ร

จดมศึกษ

ISSN 0125 - 2461 ปีที่ 23 ฉบับที่ 232 ตุลาคม 2540

สรุป ● ผลการสัมมนาวิชาการเรื่อง
การประกันคุณภาพการศึกษา

● **แนวทางการบริหาร
งบประมาณทุนโครงการ
พัฒนาอาจารย์ ปี 2541**
.....

● **โครงการประเมินหลักสูตรการสอนวิชาวิศวกรรมเครื่องกล**

อุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า	ที่ปรึกษา	
● โครงการประเมินหลักสูตรการสอน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล	3	รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ นายปราโมทย์ โชติมงคล รศ.ทองอินทร์ วงศ์โสธร รศ.สงคราม เหลืองทองคำ นางศานสนีย์ ศิริชุมแสง	
● ประกาศทบวงฯ เรื่อง นโยบายการบริหาร อุดมศึกษาในสภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว	10	บรรณาธิการ	นายกมล ศรีประสาน
● สรุปผลการประชุมคณะอนุกรรมการ อาเซียนด้านการศึกษครั้งที่ 5	12		
● แนวทางบริหารงบประมาณทุน โครงการพัฒนาอาจารย์ ปี 2541	14		
● สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา : ดัชนีบ่งชี้คุณภาพฯ	20		

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 245-8323, 245-8923 FAX. 245-8923, 245-8930

ผู้โฆษณา วรรณา พูนพิน

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการประเมินหลักสูตรการสอนสาขาวิศวกรรมเครื่องกล

จุลละพงษ์ จุลละโพธิ์

กรรณการ กว.

1. หลักการและเหตุผล

นับตั้งแต่ปี 2508-9 ที่มีการเปิดสอนหลักสูตรวิศวกรรมเครื่องกลในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด ที่เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา เป็นต้นมา การจัดการเรียนการสอนได้ดำเนินการในลักษณะของการสร้างคณาจารย์ควบคู่ไปกับการสอนตลอดมา ความขาดแคลนคณาจารย์ในเชิงจำนวนวุฒิประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะสาขาอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่าง ได้ปรากฏเป็นที่ชัดเจนตลอดมา มีมหาวิทยาลัย จำนวนน้อยมากที่มีความเพียงพอในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งยังไม่ได้ครอบคลุมถึงปัจจัยอื่นๆ ทางด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ ประสิทธิภาพการสอน และหนังสือเอกสารในห้องสมุด ซึ่งในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าสภาพต่างๆ ดังกล่าวยังปรากฏอยู่ในหลายๆ มหาวิทยาลัยของรัฐต่างๆ หลายมหาวิทยาลัย

ต่อมาเมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้ว ความต้องการวิศวกรได้เพิ่มสูงมากขึ้น เนื่องจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศ โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรม ประการนี้ทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง รัฐบาลต้องการให้เพิ่มจำนวนการผลิต โดยให้งบประมาณเพิ่มเติมเป็นสิ่งจูงใจ รวมทั้งให้เงินเพิ่มพิเศษในสาขาขาดแคลนแก่อาจารย์ผู้ทำการสอน และจัดสรรทุนการศึกษาต่อเพิ่มขึ้นให้แก่ละมมหาวิทยาลัย กลยุทธ์ประการนี้เมื่อดูเพียงผิวเผินน่าจะช่วยแก้ปัญหา ความขาดแคลนได้แต่ในข้อเท็จจริงแล้ว ความขาดแคลนวิศวกรในภาคเอกชนได้ผลักดันให้อัตราเงินเดือนสูงขึ้นกว่าที่ราชการให้มาก เป็นผลให้อาจารย์เก่าที่มีอยู่เดิมบางคนลาออก ในขณะที่ ผู้ที่สมัครเข้ามาใหม่มีน้อย เนื่องจากสาเหตุ

ดังกล่าว นอกจากนี้ความต้องการวิศวกรที่เพิ่มขึ้นยังส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเอกชนเปิดสอนในสาขาวิศวกรรมมากขึ้น และส่วนใหญ่มักจะอาศัยอาจารย์ของรัฐไปช่วยสอนให้

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เข้าใจว่าเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้มาตรฐานการศึกษาในสาขาวิศวกรรมเครื่องกลตกต่ำลง เนื่องจากอาจารย์ไม่มีเวลาแก่ศิษย์มากนัก ไม่มีเวลาตรวจการบ้าน ตรวจรายงานการปฏิบัติการ และการค้นคว้าวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาการศึกษา การขาดการกำกับดูแลตรวจสอบมาตรฐาน ซึ่งเดิมไม่ได้มีมาตรการที่เป็นระบบอยู่แล้ว ยังมีสภาพตกต่ำมากขึ้น เนื่องจากผู้ที่สมควรจะทำหน้าที่ดังกล่าวหลายคนต้องประสบกับ ขาดความสามารถ และความชำนาญ โดยที่ระบบเลือกตั้งผู้บริหารมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากที่ส่งเสริมให้เกิดลักษณะดังกล่าว

ด้วยปัญหาข้างต้น จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การประกอบอาชีพวิศวกรรมได้ประสิทธิภาพ และมาตรฐาน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อประเทศชาติในระยะยาวต่อไป ในการแก้ไขปรับปรุง ขั้นตอนสำคัญประการแรก ที่ควรเริ่มดำเนินการ คือการตรวจประเมิน การให้การศึกษาในปัจจุบันอย่างเป็นทางการ เพื่อให้รู้ถึงจุดอ่อนข้อบกพร่องในระบบ จะได้พัฒนาปรับปรุง และให้ความช่วยเหลือได้ถูกต้องเหมาะสม

2. วัตถุประสงค์

เพื่อตรวจประเมินการสอนวิศวกรรมเครื่องกลระดับปริญญาตรีในแต่ละมหาวิทยาลัยว่ามีมาตรฐาน และประสิทธิภาพอย่างไร โดยเสนอให้เริ่มดำเนินการ

กับมหาวิทยาลัยเอกชน และของรัฐเฉพาะที่มีปัญหา เป็นอันดับแรก ซึ่งผลที่ได้คาดว่าจะประโยชน์ สำหรับการพัฒนาปรับปรุง

3. การทบทวนกรรมวิธีที่ใช้ในต่างประเทศ

เนื่องจากการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดค่อนข้างจะเป็นสิ่งใหม่สำหรับประเทศไทย และอีกประการหนึ่ง การตรวจประเมินเพื่อพิจารณาตรวจสอบมาตรฐานนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับการตรวจประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานหลักสูตร ซึ่งกระทำโดยองค์กรวิชาชีพต่างๆ ด้วยเหตุนี้ การทบทวนกรรมวิธีที่จะกล่าวต่อไป จึงเป็นการนำเอาส่วนสำคัญของ 2 กระบวนการนี้มาประสมประสานกัน

3.1 กรณีของประเทศอเมริกา

การตรวจประเมินคุณภาพที่ดำเนินการโดยหน่วยงานเอกชนแห่งหนึ่งใช้การสำรวจสอบถามผู้ผลิตและผู้ใช้ ทางด้านความมีชื่อเสียง คุณภาพหลักสูตร แนวความคิดที่เป็นงานใหม่ๆ วิธีการจัดการเรียนการสอน คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ความมีชื่อเสียงของผู้สำเร็จการศึกษา อัตราเงินเดือนที่ได้ ดัชนีสะสมที่นักศึกษาได้รับ เป็นต้น ส่วนองค์กรวิชาชีพ มักใช้วิธีจัดให้ฝ่ายมหาวิทยาลัยกรอกข้อมูลประเมินตนเองก่อน หลังจากนั้น คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้น จึงเดินทางไปตรวจประเมินที่มหาวิทยาลัยนั้นๆ หัวข้อที่ใช้พิจารณาประกอบด้วยบรรยากาศการเรียนการสอน ศีลธรรมจรรยาของคณาจารย์ และนักศึกษา คุณภาพของเจ้าหน้าที่และนักศึกษา จุดอ่อน/เด่น ของหลักสูตร โครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัย และคณะ รวมทั้งระยะเวลาที่ได้เปิดสอนมาเช่นเดียวกับหลักสูตรที่พิจารณา หลักเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษา จำนวนนักศึกษาในภาควิชาและคณาจารย์ ปริมาณการสอน อาคารเรียนและห้องปฏิบัติการ สถานภาพทางการเงิน และตัวอย่างผลงานนักศึกษาตามหลักสูตร เป็นต้น

3.2 กรณีของประเทศออสเตรเลีย

ตามปกติแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีระบบประกันคุณภาพภายในอยู่แล้ว มากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป รัฐบาลจะเข้ามาสอดส่องดูแลเป็นระยะเพื่อให้แน่ใจว่า การดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ได้คุณภาพ ประสิทธิภาพ และมาตรฐาน การตรวจประเมินมิใช่เป็นการบังคับแต่รัฐจะให้งบประมาณเพิ่มเป็นสิ่งจูงใจให้ทุกมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการประเมิน การดำเนินงานเริ่มต้นโดยการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ประกอบด้วยผู้บริหาร คณาจารย์อาวุโส ตัวแทนภาคอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐมีการกำหนดแผนการทำงานเป็นโครงการ 3 ปี และตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบเยี่ยมเยียนมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยปีแรกจะเน้นการพิจารณาภาพหรือสมรรถนะโดยรวมของแต่ละมหาวิทยาลัย ปีที่สองเน้นที่การเรียนการสอน และปีสุดท้ายพิจารณากิจกรรมผลงานด้านการวิจัย ความร่วมมือกับอุตสาหกรรมและความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งทั้งหมดนี้คาดว่าจะให้ภาพด้านคุณภาพโดยรวมของมหาวิทยาลัย กระบวนการตรวจสอบเริ่มต้นโดยการให้แต่ละมหาวิทยาลัยจัดทำรายงาน 20 หน้า ตามกรอบที่กำหนด โดยให้มีข้อมูลในภาคผนวกเพิ่มได้ไม่เกิน 30 หน้า หลังจากนั้นจะเดินทางไปตรวจประเมินแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งคณะอนุกรรมการจะถามคำถามอย่างเดียวกัน และต่อกลุ่มคนประเภทเดียวกัน โดยเริ่มจากผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา และบางครั้งเจ้าหน้าที่ทางการให้บริการต่างๆ ปัญหาที่ประสบก็คือ การดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี เหมือนกับจะถูกจ้องจับผิด และไม่มีดัชนีที่เป็นที่ตกลงกันในการประเมินคุณภาพการเรียนการสอน

3.3 กรณีของประเทศอังกฤษ

กระบวนการมีลักษณะคล้ายกับของออสเตรเลีย แต่มีคณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่

ประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นประจำทุก 5 ปี ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ให้เงินสนับสนุน และองค์การวิชาชีพ โดยมีหลักการพิจารณาครอบคลุมถึงกลไก โครงสร้าง วิธีการระบบที่เป็นอยู่ว่าเอื้อต่อความมีคุณภาพอย่างไร ในกรณีของการประเมินจากรัฐ กรรมการประเมินประกอบด้วยอาจารย์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เชี่ยวชาญในสาขา 3 คน และจากภาคเอกชน 1 คน กระบวนการจะเริ่มโดยการจัดให้มีการประเมินตนเองก่อน ตามแบบฟอร์มที่กำหนด แล้วส่งกลับไปให้คณะกรรมการพร้อมข้อมูลที่จำเป็น หลังจากการตรวจสอบวิเคราะห์ขั้นต้น คณะกรรมการจะนัดวันมาประเมิน โดยที่ภาควิชาต้องส่งเอกสารอีกชุดหนึ่งส่งล่วงหน้า 2 อาทิตย์ คณะกรรมการจะเดินทางมาที่ภาควิชา 4 วัน นั่งฟัง การสอน การติว การทดลองปฏิบัติการ พูดคุยกับนักศึกษา เจ้าหน้าที่ และอาจารย์อาวุโส อาจารย์ใหม่ อาจารย์เก่า และตรวจดูเอกสารหนังสือประกอบการสอน ห้องสมุด เป็นต้น หัวข้อการประเมินจะดูที่วัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตรสภาพแวดล้อม ทรัพยากร บุคคล และทางการเรียน การจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนช่วยเหลือ การประเมินและติดตามผล ผลงานนักศึกษา ผู้จบการศึกษา ผลผลิตที่ได้และการควบคุม ระดับการให้เกรดมี 4 ชั้น คือ ดีเยี่ยม พอใจมาก เป็นที่น่าพอใจ และไม่เป็นที่น่าพอใจ หากผลในแต่ละหัวข้อได้เกิน 50% และไม่มีหัวข้อใดที่ไม่เป็นที่น่าพอใจก็จะจัดให้อยู่ในกลุ่มพวกดีเยี่ยม ซึ่งมีโอกาสที่จะได้รับเงินสนับสนุนเพิ่มขึ้น ให้รับนักศึกษาเพิ่มขึ้นในปีต่อไป ผลการประเมินมีการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งมีผลต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยด้วย

ในการประเมินคุณภาพของงานวิจัย จัดดำเนินการ โดยหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดสรรเงินให้ ทั้งนี้เริ่ม โดยการให้ภาควิชาจัดส่งรายชื่อนักวิจัยทุกคน และผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ที่ดีที่สุด 4 ผลงาน ของแต่ละคน ไปให้ตรวจสอบ การประเมินจะพิจารณาเป็นรายคน

ซึ่งจะได้เกรด 1-5 แล้วนำมาเฉลี่ยรวมกันเป็นเกรดของภาควิชา ซึ่งจะมีผลต่อเงินที่จะได้รับการสนับสนุนในปีต่อไป

4. หลักการพิจารณา

ในการประเมินคุณภาพของการศึกษาอาจพิจารณาจาก inputs, process และ output ซึ่งมีปัจจัยองค์ประกอบหลักเกณฑ์และแหล่งข้อมูล ตามแผนภาพที่แสดงในหน้าถัดไป ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีความคล้ายคลึงกับการดำเนินงานในแต่ละประเทศที่กล่าวมา

5. วัตถุประสงค์และกลยุทธ์

ก. เพื่อทำ academic audit แต่ละมหาวิทยาลัย โดยมีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบดูว่ามีการจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐานหรือไม่ อย่างไร ซึ่งคงจะต้องพิจารณาที่หลักสูตร ทรัพยากร สนับสนุนคณาจารย์ คุณภาพและผลงานนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ข้อสอบ ผู้จบการศึกษา การทำงานทำ ผลงานทางวิชาการ และการให้บริการชุมชน เป็นสำคัญ

ข. การดำเนินงาน ควรมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี

ค. มีการตั้งคณะกรรมการประเมิน ซึ่งคงจะต้องเผื่อจำนวนคนไว้มากๆ เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลาที่มีให้

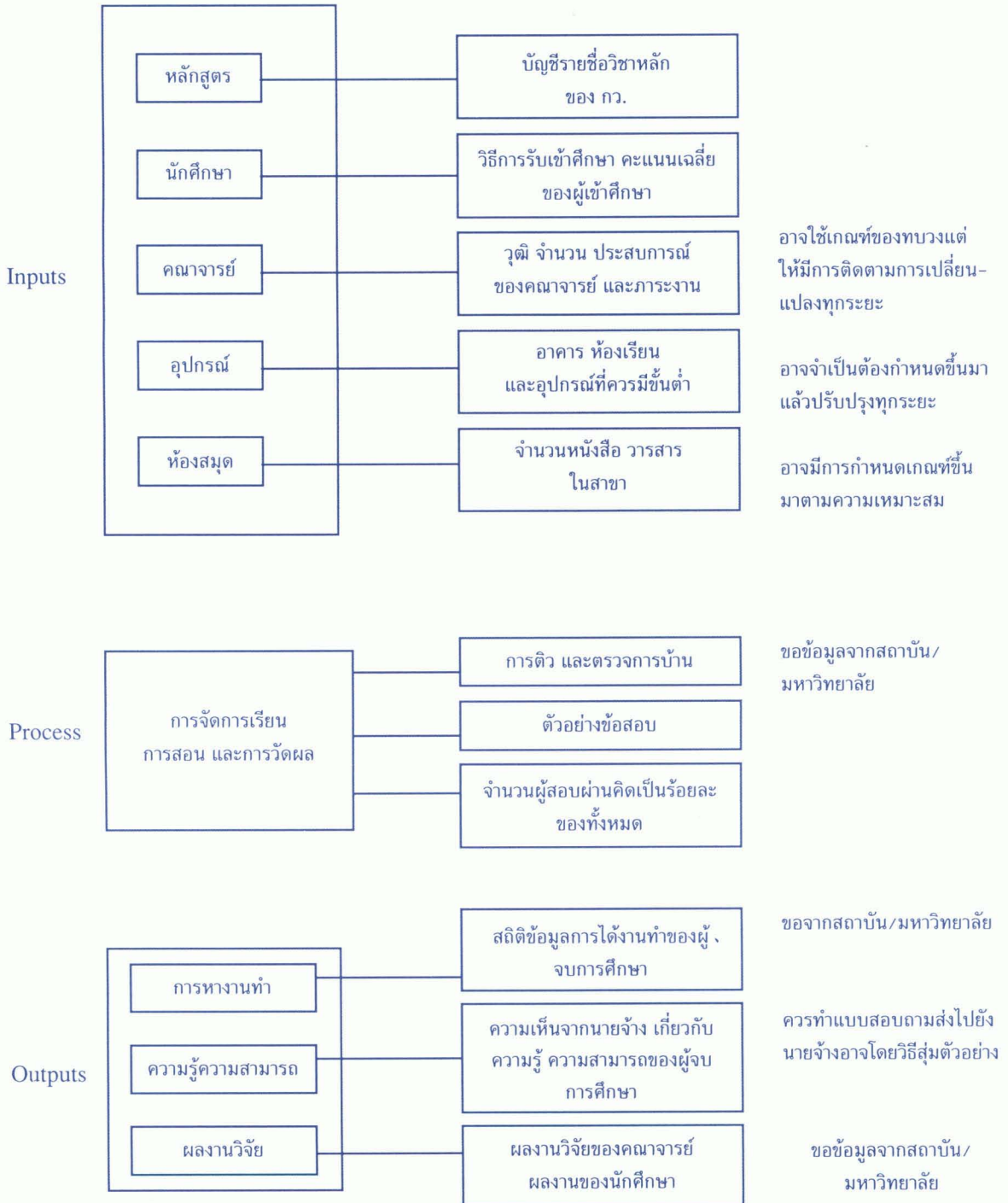
ง. อาจไม่เห็นทุกประเด็น หัวข้อ เนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูล เวลา และความยุ่งยาก

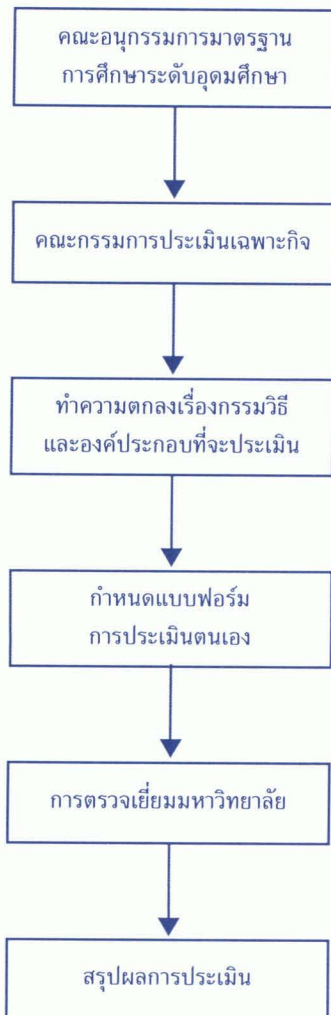
จ. อาจใช้หลักการประเมินตนเองก่อน โดยกำหนดแบบฟอร์มให้กรอก หลังจากนั้นจึงเดินทางไปตรวจประเมินที่มหาวิทยาลัย

6. กระบวนการ

อาจแสดงเป็น flow chart ได้ดังนี้

มาตรฐาน/ข้อมูลสำหรับการพิจารณา

6.1 คณะกรรมการประเมิน

ควรที่จะประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ ประมาณ 9 คน ดังนี้

1. จากมหาวิทยาลัยของรัฐ 2 คน
2. จากมหาวิทยาลัยเอกชน 1 คน
3. จากภาคอุตสาหกรรมและเอกชนอื่น ๆ 2 คน
4. จากหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ 1 คน
5. จากคณะกรรมการควบคุมวิชาชีพวิศวกรรม 1 คน
6. จากวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย 1 คน

ทั้งนี้ โดยมีข้าราชการจากทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการ

6.2 ขั้นตอนการประเมิน

ก. ประกาศเชิญชวนให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่สอนในสาขาวิศวกรรมเครื่องกลสมัครเข้าการประเมิน/อ้างอิงอำนาจของ กว. หรือทบวงฯ

ข. คณะทำงาน จะจัดส่งแบบสอบถามไปให้กรอก

ค. วางแผนการไปตรวจ

ง. กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดเตรียมเอกสารข้อมูล และอื่น ๆ สำหรับการตรวจ

จ. เดินทางไปตรวจประเมิน

ฉ. วิเคราะห์ ประเมินผล สรุป ทำรายงาน

6.3 หัวข้อการประเมิน

ก. หลักสูตร ดูว่าครบตามเกณฑ์ กว. และมาตรฐานสากล

ข. คณาจารย์ ดูวุฒิ ประสบการณ์ ตำแหน่ง วิชาการ และผลงานวิจัย

ค. นักศึกษา ดูมาตรฐานนักศึกษาที่เข้าศึกษา และผลงานในระหว่างที่เป็นนักศึกษา

ง. การจัดการเรียนการสอน ดูที่ตารางสอน การบรรยาย การติว การให้และตรวจการบ้าน มาตรฐานข้อสอบ ผลสอบ

จ. อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียน บรรยากาศการเรียน อุปกรณ์ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด คอมพิวเตอร์

ฉ. สัดส่วนผู้สอบผ่าน การหางานทำ ความพึงพอใจของนายจ้าง

ทั้งนี้ให้ถือว่าเกณฑ์แต่ละข้อมีน้ำหนักเท่ากัน

6.4 ระดับการให้เกรดในแต่ละหัวข้อ และรวมทั้งหมด

ในการประเมินตามหัวข้อข้างต้น ให้ใช้ดัชนีตัวเลขแสดงผลการประเมิน ดังนี้

1. - ไม่พอใจ
2. - น่าพอใจ
3. - พอใจมาก
4. - ดีเยี่ยม

สำหรับการประเมินรวมทั้งหมด ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของเกรดที่ได้ โดยมีเงื่อนไข และการจัดอันดับ ดังนี้

หากได้เกรดเฉลี่ย 3 ขึ้นไป โดยไม่มีหัวข้อใดประเมินแล้วไม่พอใจ ให้ถือว่าอยู่ในอันดับ ดีเยี่ยม

ถ้าได้เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป โดยไม่มีหัวข้อใดประเมินแล้วไม่พอใจ ก็ให้ถือว่าอยู่ในอันดับ เป็นที่น่าพอใจ

หากต่ำกว่านี้ให้ถือว่า ไม่น่าพอใจ

6.5 วิธีการประเมิน

ตามหัวข้อการประเมินที่แสดงในข้อ 6.3 ข้อ ก-ค น่าจะใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นหลักในการประเมิน ส่วนข้ออื่นอาจประเมินจากเอกสาร ข้อมูลการตรวจสอบและสัมภาษณ์ผสมกัน

6.6 การรายงานสรุป

สรุปผลการจัดอันดับเป็นรายสถาบัน พร้อมทั้งแสดงระดับคะแนนที่ได้ในแต่ละองค์ประกอบการประเมิน มีการอธิบายรายละเอียดความเห็นต่างๆ ประกอบ

7. เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบ

7.1 หลักสูตร

1. มาตรฐานสากล ข้อมูลที่มีในปัจจุบัน แขนงวิชาที่สมควรมีตามความเห็นของ I.Mech.E
2. เนื้อหาหลักสูตร หากครอบคลุมทุกลำดับวิชาเพิ่มพิกัด 51 หน่วยกิต ตามเกณฑ์ กว. และครอบคลุมทุกหัวข้อเกณฑ์ I.Mech. E ให้ได้ระดับ 4

และ ลดหลั่นลงมาตามลำดับ

7.2 คณาจารย์

1. หากครบถ้วนตามเกณฑ์ขั้นต่ำของ ทบวงฯ ให้ถือว่าอยู่ในระดับพอใจมาก
2. ควรมีการสำรวจ จำนวนคณาจารย์ และวุฒิ ประสบการณ์ ในทุกมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน ที่เปิดสอนวิศวกรรมเครื่องกลว่ามีลักษณะเช่นใด แล้ว อาจจัดแบ่งเกรดตามการกระจายของข้อมูล
3. ให้นำรวมอาจารย์พิเศษด้วย ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการสอนจะประเมินในหัวข้อการจัดการเรียนการสอน

7.3 นักศึกษา

1. ยึดถือหลักที่ว่า หากได้นักศึกษาคุณภาพดี คะแนนสอบเข้าสูง ก็อาจถือว่าประสบผลสำเร็จไประดับหนึ่ง ดังนั้นอาจใช้เกณฑ์ช่วงคะแนนการสอบเข้าในการจัดลำดับ
2. ผลงานนักศึกษา อาจวัดจาก ความลึกซึ้ง และเป็นประโยชน์ของโครงการนักศึกษา และการนำไปใช้แก้ปัญหาจริง โดยให้เลือกเสนอ 5 ราย

7.4 การจัดการเรียนการสอน

1. การประเมินในข้อนี้ มีหลายองค์ประกอบย่อย ซึ่งอาจจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มน้ำหนักเท่ากัน ดังนี้
 - กลุ่มแรก** เกี่ยวกับการให้ความรู้และประสบการณ์ พิจารณาจาก ตารางสอน และการบรรยาย การทำปฏิบัติการ
 - กลุ่มที่สอง** เกี่ยวกับการเสริมความรู้ ความชำนาญ ซึ่งอาจพิจารณาจาก การติว การให้และตรวจการบ้าน ตรวจรายงานต่างๆ
 - กลุ่มที่สาม** เกี่ยวกับการประเมินผล ได้แก่ กระบวนการประเมินผล มาตรฐานข้อสอบ ผลสอบ
2. ตารางสอน ควรจะเอื้อให้นักศึกษาได้ มีเวลาพัก และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

9. มาตรการหลังการประเมิน

1. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ต่อสาธารณชน
2. พวกที่ไม่เป็นที่พอใจ จะต้องปรับปรุงภายใน 1 ปี มิฉะนั้นจะไม่รับรองหลักสูตรหรือลดงบประมาณสนับสนุนช่วยเหลือ

10. เอกสารอ้างอิง

1. วสท., ร่างการรับรองหลักสูตรวิศวกรรม-ศาสตร์ของสถาบัน การศึกษา ในประเทศไทย, สิงหาคม 2537
2. Professor Ian Falconer, Summary of Speech to Committee of Presidents of Thai Universities, PUS, October 1994

3. I. Mech. E, The Initial Formation of Mechanical Engineers and Accredited From, 1993
4. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, รายงานการศึกษาดูงานมหาวิทยาลัย เคมบริดจ์, ตุลาคม 2538
5. ดร.อภิชาติ เทอดโยธิน, รายงานการบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัยในอังกฤษ, เมษายน 2539
6. ดร.นิรันดร์ จิระสันติการ, สรุปรายงานการสำรวจคุณภาพบัณฑิตวิทยาลัยในอเมริกา จากนิตยสาร US News & World Report, หนังสือพิมพ์มติชน, สิงหาคม 2539

ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

เรื่อง นโยบายการบริหารอุดมศึกษาในภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว

ตามที่สถานภาพทางเศรษฐกิจของประเทศขณะนี้อยู่ในภาวะชะลอตัว รัฐบาลจึงได้กำหนดมาตรการการคลังที่เน้นความสมดุล ความประหยัด และการรักษาวินัยทางการคลังภาครัฐพร้อมด้วยการปรับลดงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2540-2541 เพื่อให้มีการใช้จ่ายงบประมาณเท่าที่จำเป็นโดยประหยัดและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งให้ทบวงโครงการการลงทุนของรัฐให้คงไว้เพียงโครงการที่มีความจำเป็นสูงสุด แต่โดยที่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญและเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนา ทบวงมหาวิทยาลัยจึงยังคงยึดมั่นในนโยบายและหลักการที่จะให้การผลิตบัณฑิตและการพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัย/สถาบันเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นการสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทางวิชาการในการพัฒนาประเทศในอนาคต

ดังนั้น เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สามารถปฏิบัติการกิจเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ปรับปรุง ระบบและกลไกการดำเนินการภายในแต่ละสถาบันที่อยู่ในสังกัดและในกำกับของทบวงมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะเป็นโอกาสให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และพัฒนาทั้งทางด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อไป

เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและสนองต่อนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามมาตรา 4(1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 จึงเห็นสมควรกำหนดแนวนโยบายการบริหารอุดมศึกษาในสภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ดังต่อไปนี้

1. ทบวงมหาวิทยาลัย จะส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย/สถาบันต่างๆ มีการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารภายในที่จะทำให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การปรับปรุงระบบการทำงาน การใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการบริหารการใช้อาคารสถานที่และครุภัณฑ์ เป็นต้น
2. มหาวิทยาลัย/สถาบัน ควรมีการทบทวนภาระงานและภารกิจของแต่ละหน่วยงานที่มีอยู่ในปัจจุบันว่า จะยังคงไว้อย่างเต็มหรือควรลดขนาด ยุบ รวม หรือยกเลิก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินการโดยภาพรวมของมหาวิทยาลัย/สถาบัน และในขณะเดียวกันก็ให้พิจารณาพัฒนาหน่วยงานที่ยังจำเป็นต้องมีอยู่ต่อไป เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างเต็มที่และประหยัดยิ่งขึ้น
3. ทบวงมหาวิทยาลัยจะพิจารณานุมัติการจัดตั้งหน่วยงานใหม่หรือการเปิดหลักสูตรใหม่เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้การสนับสนุนหน่วยงานที่มีอยู่แล้วได้ปฏิบัติภารกิจอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพเป็นหลัก
4. ให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน ดำเนินการพัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการไปอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและขาดแคลน ซึ่งจะต้องใช้เป็นฐานในการพัฒนาและฟื้นฟูเศรษฐกิจของบ้านเมืองต่อไป แต่ทั้งนี้ควรชะลอการดำเนินการโครงการใดๆ ที่จำเป็นต้องใช้งบลงทุนจำนวนมาก โดยเฉพาะในหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ โดยให้ใช้วิธีการปรับปรุง ซ่อมแซมแทน ทั้งนี้ เพื่อจะได้ให้มีงบประมาณโดยรวมเหลือเพียงพอสำหรับการพัฒนาทางวิชาการต่อไป โดยเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมให้เต็มที่ และหากเป็นไปได้ให้ใช้วัสดุสิ่งของที่ผลิตในประเทศเป็นหลัก
5. ให้มหาวิทยาลัย/สถาบันเร่งรัดการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติ ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2539 โดยเร็ว ภายในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ทั้งนี้ รวมถึงการพัฒนาคุณธรรมและจิตสำนึกในการประหยัดและนิยมไทยของนิสิตนักศึกษาด้วย
6. ให้มีการใช้จ่ายเงินทั้งในส่วนที่ได้รับจัดสรรงบประมาณแผ่นดินและในส่วนของเงินรายได้อย่างประหยัด โดยมุ่งประโยชน์และผลของงานเป็นสำคัญในทุกด้าน
7. ให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน เสนอสภามหาวิทยาลัย/สถาบันเพื่อพิจารณานุมัติมาตรการตามนโยบายดังกล่าวข้างต้นแล้วจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับสถาบันและแจ้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบภายใน 90 วัน นับจากวันประกาศนี้ เพื่อทบวงมหาวิทยาลัยจะดำเนินการให้การพิจารณาสนับสนุนและใช้กลไกการดำเนินการดังกล่าวเป็นมาตรการในการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนร่วมกับสำนักงบประมาณต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 19 กันยายน 2540

(นายฉัตรชัย เอียสกุล)

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

สรุปผลการประชุมคณะกรรมการอาเซียนด้านการศึกษารั้งที่ 5

ประเทศไทยโดยกองวิเทศสัมพันธ์ ทบวงมหาวิทยาลัย ได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะกรรมการอาเซียนด้านการศึกษารั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 29-30 กันยายน 2540 ณ โรงแรมสยามซิตี ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการ/สถาบันอุดมศึกษาของประเทศอาเซียน รวมทั้งพม่าและลาว ผู้แทนสำนักเลขาธิการอาเซียน และผู้สังเกตการณ์จากกัมพูชา ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้

1. ที่ประชุมรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการอาเซียนด้านการพัฒนาสังคมครั้งที่ 20 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 24-26 กันยายน 2540 ณ ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม และผลการประชุมอาเซียนในเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการอาเซียนด้านการศึกษา ซึ่งพัฒนาการที่สำคัญได้แก่ การจัดทำบันทึกความเข้าใจในการจัดตั้ง ASEAN Foundation เพื่อส่งเสริมการศึกษา ฝึกอบรม ความร่วมมือระหว่างนักวิชาการ และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและเยาวชน

2. ที่ประชุมรับทราบเอกสารของสำนักเลขาธิการอาเซียนเรื่องการยกระดับความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยจัดทำโครงการนำร่องที่สำคัญจำนวน 1 หรือ 2 โครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจาก ASEAN Foundation จัดลำดับความสำคัญของโครงการให้สอดคล้องกับฉันทามติปฏิญญากรุงเทพฯ ที่เกี่ยวกับความร่วมมือเฉพาะด้าน และพิจารณาจัดทำโครงการในลักษณะร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะความร่วมมือกับภาคเอกชน นอกจากนี้ที่ประชุมได้เห็นชอบให้ใช้รูปแบบของการร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำโครงการภายใต้คณะกรรมการอาเซียนด้านการศึกษา (ASEAN Sub-Committee on Education-ASCOE) และได้ยกตัวอย่าง AUN ที่มี

การร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการประชุม ASEAN Studies การแลกเปลี่ยนนักศึกษาและความร่วมมือด้านวิจัยด้วย

3. ที่ประชุมรับทราบผลการดำเนินงานของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network-AUN) และขอให้พม่าและลาวเสนอชื่อมหาวิทยาลัยจำนวน 2 แห่งที่จะเข้าเป็นสมาชิกของ AUN เข้าที่ประชุม AUN Board of Trustees ครั้งที่ 3 ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 27-28 พฤศจิกายน 2540 ณ ประเทศไทย

4. ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาสถานะของโครงการ ASCOE และมีมติดังนี้

4.1 Integreting ASEAN Studies in the Primary and Secondary Schools Curricula ของฟิลิปปินส์

■ ให้ฟิลิปปินส์เป็นเจ้าภาพจัด regional planing workshop เพื่อหารือในการกำหนดแนวทางและวิธีการร่วมกันในการพัฒนาคู่มือด้านอาเซียนศึกษาสำหรับนักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา

■ ให้ AUN จัดจ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งจะนำมาประกอบการจัดทำคู่มือดังกล่าวโดยใช้งบประมาณจากโครงการ ASEAN - UNDP ASP 5 - Operationalization of the ASEAN University Network Programme

■ ให้มีการจัดทำคู่มือดังกล่าวเผยแพร่ทาง Internet ด้วย

4.2 Comparative Study on Employability Skills Among Secondary School Students in ASEAN Countries

■ ให้มาเลเซียจัด pre-project regional

workshop โดยเชิญผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา และผู้อำนวยการด้านการพัฒนาหลักสูตรเข้าร่วมเพื่อ ทบทวน TOR ของโครงการความเหมาะสมของทักษะ 8 ด้าน ที่กำหนดในข้อเสนอโครงการ และการร่วมรับ ผิดชอบค่าใช้จ่าย รวมทั้งกลไกในการประสานงาน โครงการทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติ

4.3 ASEAN Students Exchange Programme at the Secondary Level ของมาเลเซีย

■ ให้มาเลเซียจัดการประชุมวิชาการเพื่อกำหนดโครงการนำร่องด้านการแลกเปลี่ยนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะดำเนินการในลักษณะร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

4.4 Setting up an ASEAN Ministry of Education Network for Environmental Education ของมาเลเซีย

■ ที่ประชุมเห็นสมควรยกเลิกโครงการดังกล่าวเนื่องจากมีการดำเนินโครงการ เรื่อง ASEAN Environmental Education Action Plan โดยอาเซียน Working Group on Environmental Information, Public Awareness and Education

4.5 Regional Training for Public Awareness in Coastal Resources Management

4.6 Education and Private Sector Cooperation in Entrepreneurship Development for Small and Medium Enterprise in the ASEAN Region

4.7 Regional Training on Agriculture Research and Development for Small Scale Farmers

4.8 Proposal for an ASEAN - European Engineering Exchange Programme

■ ที่ประชุมเห็นสมควรตัดโครงการทั้ง 4

ออกจากกรอบ ASCOE และนำไปบรรจุเป็นกิจกรรมภายใต้กรอบ AUN ซึ่ง AUN จะได้ดำเนินการในภายหลัง เนื่องจากขณะนี้กิจกรรมที่จะต้องดำเนินการเป็นลำดับแรกอยู่แล้ว

5. Workshop on Identification of Areas of Cooperation in Tourism and Hospitality Among ASEAN Countries (Thailand) โครงการนี้เป็นโครงการใหม่ที่เสนอโดยกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบในหลักการ และขอให้ปรับโครงการให้เน้นด้านการฝึกอบรมและการ share ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานที่เป็นผล (best practice) โดยจะเสนอโครงการที่ปรับแล้วให้ ASEAN Cooperation Unit พิจารณาต่อไป

6. ที่ประชุมพิจารณาเรื่องความร่วมมือระหว่าง ASCOE กับ SEAMEO ซึ่งเสนอโดยประเทศไทย และมีมติให้ประธาน ASCOE กับประธาน SEAMEO เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือระหว่าง ASCOE กับ SEAMEO ซึ่งไทยเสนอดังนี้

■ การวางแผนและดำเนินงานของ ASCOE จะให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างสำนึกในความเป็น ASEAN โดยเน้นการพัฒนาหลักสูตรระดับประถมและมัธยมศึกษา และการแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชาติอาเซียน

■ ASCOE ควรดำเนินงานร่วมกับ SEAMEO โดยเชิญผู้แทน SEAMEO มาร่วมในการดำเนินงานโครงการด้านการพัฒนาการศึกษาในลักษณะการร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

■ ความเป็นไปได้ในการรวม SEAMEO และ ASEAN เข้าไว้ภายใต้กรอบเดียวกันโดย

- ให้ SEAMEO ดำเนินงานในฐานะคณะกรรมการอาเซียนด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

- ให้ SEAMEO HOM ดำเนินงานในฐานะ ASCOE

แนวทางบริหารงบประมาณทุนโครงการพัฒนาอาจารย์ปี 2541

ทบวงมหาวิทยาลัยได้รับทราบเบื้องต้นจากสำนักงบประมาณว่าทุนโครงการพัฒนาอาจารย์ในส่วนกิจกรรมที่ต้องดำเนินการในต่างประเทศได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ ประจำปี 2541 จำนวน 1,552,890,000 บาท โดยมีรายละเอียดงบประมาณจำแนกตามประเภทกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรม	จำนวนเงิน (บาท)
ทุนศึกษาต่อต่างประเทศระดับโท-เอก (รวมทุนพัฒนาอาจารย์เดิม 2533-2537)	1,288,350,000
ทุนฝึกอบรม/ดูงานระยะสั้น	82,340,000
ทุนเชิญผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ	43,120,000
ทุนประชุมวิชาการ	12,500,000
ทุนวิจัยต่างประเทศ	51,680,000
ทุนเพิ่มพูนความรู้หลังปริญญา	68,000,000
ทุนเจรจาความร่วมมือ	6,900,000
รวม	1,552,890,000

จากสภาพปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและการที่รัฐบาลประกาศใช้ค่าเงินบาทลอยตัว ทำให้มีผลกระทบต่องบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ เนื่องจากมหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าใช้จ่ายให้นักเรียนทุนตามระเบียบนักเรียนทุนในอัตราตามเงินสกุลของประเทศที่นักเรียนทุนศึกษาอยู่ โดยผ่านสำนักงาน ก.พ. ซึ่งขณะนี้จากผลของการประกาศใช้ค่าเงินบาทลอยตัวทำให้ค่าเงินบาทลดลงประมาณร้อยละ 40 เป็นผลให้เงินงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนที่ศึกษาอยู่ต่างประเทศมีจำนวนสูงขึ้นประมาณร้อยละ 40 ด้วย (1 เหรียญสหรัฐ = 34 บาท) ทำให้งบประมาณในส่วนที่ได้รับจัดสรรเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศไม่เพียงพอและต้องใช้งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อทำกิจกรรมอื่นเสริมดังจะเห็นได้จากประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนกิจกรรมที่ศึกษาอยู่ต่างประเทศซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ 15 กันยายน 2540)

1. การคิดค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนโท-เอกที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ (เดินทางก่อนวันที่ 30 กันยายน 2540)

- จำนวนนักเรียนทุนตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย
(ประกาศเป็นนักเรียนทุนก่อนวันที่ 30 กันยายน 2540)
จำนวน 2,158 คน
- จำนวนนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ
(เดินทางก่อนวันที่ 30 กันยายน 2540)
จำนวน 1,493 คน

- อัตราค่าใช้จ่ายต่อทุนต่อปี ที่สำนักงานประมาณใช้
ในการจัดสรรงบประมาณเดิมกำหนดไว้ ทุนละ 720,000 บาท
- อัตราค่าใช้จ่ายต่อทุนต่อปี ที่ปรับตามค่าเงินบาท
ที่ลดลงร้อยละ 40 (1 เหรียญสหรัฐ = 34 บาท) คิดเป็นประมาณการ ทุนละ 1,008,000 บาท

ดังนั้น ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนที่กำลังศึกษาโท - เอก อยู่ต่างประเทศตลอดปีงบประมาณ 2541 คิดเป็นงบประมาณเท่ากับ

$$1,493 \times 1,008,000 = 1,504,944,000 \text{ บาท}$$

2. การคิดค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนกิจกรรมอื่นที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศในปีงบประมาณ 2541 (กิจกรรมวิจัยและเพิ่มพูนความรู้หลังปริญญา)

- จำนวนผู้รับทุนที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ
(เดินทางก่อนวันที่ 30 กันยายน 2540) จำนวน 69 คน
- อัตราค่าใช้จ่ายต่อทุนต่อปี ที่สำนักงานประมาณใช้
ในการจัดสรรงบประมาณเดิมกำหนดไว้ ทุนละ 680,000 บาท
(ค่าใช้จ่าย 600,000 + ค่าเครื่องบินไปกลับ 80,000 บาท)
- อัตราค่าใช้จ่ายต่อทุนต่อปี ที่ปรับตามค่าเงินบาท
ที่ลดลงร้อยละ 40 (1 เหรียญสหรัฐ = 34 บาท) ทุนละ 920,000 บาท
(ค่าใช้จ่าย 840,000 + ค่าเครื่องบินไปกลับ 80,000 บาท) คิดเป็นประมาณการ

ดังนั้น ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนกรณีนี้ตลอดปีงบประมาณ 2541 คิดเป็นงบประมาณเท่ากับ

$$69 \times 840,000 = 57,960,000 \text{ บาท}$$

สรุป งบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายของนักเรียนทุนทุกกิจกรรม(ศึกษาโท-เอก/วิจัย/เพิ่มพูนความรู้หลังปริญญา) ที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศตลอดปีงบประมาณ 2541 เท่ากับ $1,504,944,000 + 57,960,000 = 1,562,904,000$ บาท

3. การคิดค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนโท-เอก ที่จะเดินทางปีงบประมาณ 2541 (เดินทางตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2540)

- จำนวนนักเรียนทุนตามประกาศของมหาวิทยาลัย
ที่ยังไม่เดินทาง (ประกาศเป็นนักเรียนทุนก่อนวันที่ 30 กันยายน 2540) จำนวน 665 คน
- จำนวนนักเรียนทุนที่คาดว่าจะเดินทางตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2540 คิดประมาณร้อยละ 45 ของนักเรียนทุนที่ยังไม่เดินทาง
ซึ่งเท่ากับประมาณ 300 คน ทั้งนี้ เฉลี่ยให้เดินทางคนละ 6 เดือน

- ประมาณการค่าใช้จ่ายต่อทุนสำหรับนักเรียนทุน ทุนละ 500,000 บาท
ที่คาดว่าจะเดินทาง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2540
คิดเป็นครึ่งหนึ่งของทุนต่อคนต่อปีโดยเฉลี่ยคิดเป็น (1,008,000/2)

ดังนั้น ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยที่คาดว่าจะสามารถเดินทางตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2540 ประมาณ 330 คน โดยเฉลี่ยเดินทางคนละ 6 เดือน คิดเป็นค่าใช้จ่ายตลอดปีงบประมาณ 2541 เท่ากับ $300 \times 500,000 \text{ บาท} = 150,000,000 \text{ บาท}$

สรุป รวมงบประมาณที่ต้องใช้สำหรับนักเรียนทุนที่กำลังศึกษาต่อต่างประเทศตลอดปีงบประมาณ 2541 โดยประมาณเท่ากับ $1,562,904,000 + 150,000,000 = 1,712,904,000 \text{ บาท}$ ซึ่งเกินวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เป็นจำนวน 160,014,000 บาท

จากประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรเป็นค่าใช้จ่าย สำหรับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศไม่เพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทุนและงบประมาณประจำปี 2541 เป็นไปอย่างเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด จึงเห็นควรกำหนดแนวทางสำหรับการบริหารงบประมาณทุนพัฒนาอาจารย์ดังนี้

1. พิจารณาบริหารงบประมาณโครงการทุนพัฒนาอาจารย์ทุกสาขาในภาพรวม
2. พิจารณาจัดสรรงบประมาณสำหรับนักเรียนทุนที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ(สำหรับนักเรียนทุนกิจกรรมศึกษาโท-เอก/วิจัย/เพิ่มพูนความรู้หลังปริญญา ที่เดินทางไปศึกษาต่างประเทศ ก่อนวันที่ 30 กันยายน 2540) เป็นอันดับแรก
3. ในกรณีที่มียกงบประมาณเหลือจาก ข้อ 1 จึงพิจารณาจัดสรรงบประมาณที่เหลือดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งคาดว่าจะเดินทางได้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2540 ประมาณร้อยละ 45 เป็นอันดับต่อไป ซึ่งหากงบประมาณไม่เพียงพออาจต้องพิจารณาให้ชะลอการเดินทางของนักเรียนทุนด้วย
4. ในกรณีที่มียกงบประมาณเหลือจาก ข้อ 1 และ 2 จึงจะพิจารณาจัดสรรทุนใหม่ ตามแผนของแต่ละสาขาตามความจำเป็นต่อไป

ตารางที่ 1 สรุปงบประมาณที่คาดว่าจะได้รับในปีงบประมาณ 2541

กิจกรรม	จำนวนเงิน
ทุนศึกษาต่อต่างประเทศระดับ โท-เอก (รวมทุนพัฒนาอาจารย์เดิม 2533-2537)	1,288,350,000
ทุนฝึกอบรม/ดูงานระยะสั้น	82,340,000
ทุนเชิญผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ	43,120,000
ทุนประชุมวิชาการ	12,500,000
ทุนวิจัยต่างประเทศ	51,680,000
ทุนเพิ่มพูนความรู้หลังปริญญาเอก	68,000,000
ทุนเจรจาความร่วมมือฯ	6,900,000
รวม	1,552,890,000

“
 ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย
 เทียวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด
 ”

ตารางที่ 2 จำนวนทุนศึกษาต่อระดับโท - เอก

สาขา	จำนวน นร. ทุน			
	ตามประกาศ	เดินทางแล้ว	จบการศึกษา	ยังไม่เดินทาง
1. แพทยศาสตร์	204	148	-	56
2. สหเวชศาสตร์	67	57	-	10
3. ทันตแพทยศาสตร์	74	60	9	5
4. พยาบาลศาสตร์	126	86	-	40
5. สถาปัตยกรรมศาสตร์	97	85	-	12
6. อุตสาหกรรมเกษตร	114	70	-	44
7. ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	74	28	-	46
8. สัตวแพทย์	57	45	2	10
9. เกษษศาสตร์	90	85	4	1
10. คณิตศาสตร์	103	34	1	68
11. วิศวกรรมศาสตร์	260	130	-	130
12. วิทยาศาสตร์	222	80	-	142
13. คอมพิวเตอร์	77	30	-	47
14. ภาษา	160	44	-	116
15. บัญชี	26	1	-	25
16. อัญมณี	21	9	-	12
17. ทุนเดิม	386	338	48	-
รวม	2,158	1,330	64	764

ข้อมูลเพิ่มเติม ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.พ. ดังนี้

- นร.ทุนทุกสาขาเดินทางเพิ่มเติม จำนวน 33 คน
- นร.ทุนทุกสาขาที่พร้อมจะเดินทาง จำนวน 130 คน

สรุป จำนวนนร.ทุนที่จะศึกษาอยู่ต่างประเทศ ปี 2541 รวม $1330+33+130 = 1493$ คน
 จำนวน นร.ทุนที่ยังไม่เดินทาง เท่ากับ $2158-1493 = 665$ คน

ตารางที่ 3

ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนศึกษาต่อต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2541				
รายละเอียดการประมาณ	จำนวน	งบประมาณนร.ทุน	งบประมาณนร.ทุน	รวมค่าใช้จ่ายตลอด
การค่าใช้จ่าย	(คน)	ที่ศึกษาต่างประเทศ	ที่คาดว่าจะเดินทาง	ปีงบประมาณ 41
- นร.ทุนที่ศึกษาอยู่ต่างประเทศ				
- โท-เอก (1,008,000/ทุน/ปี)	1,493	1,504,944,000		1,504,944,000
- วิจัย/เพิ่มพูนความรู้ (840,000/ทุน/ปี)	69	57,960,000		57,960,000
- นร.ทุนที่คาดว่าจะเดินทางปี 41	300		150,000,000	150,000,000
- รวมประมาณการค่าใช้จ่ายปี 41				1,712,904,000
- งบฯ ที่คาดว่าจะได้รับ ปี 41				1,552,890,000
- เกินเงินงบฯ ที่ได้รับ				- 160,014,000

รศ.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานรับมอบทุนการศึกษาจากกองทุนบริษัทคาโอ-อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด เนื่องในโอกาสก่อตั้งครบรอบ 20 ปี ให้แก่นิลิต นักศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อเร็วๆ นี้ ณ ทบวงมหาวิทยาลัย

สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง
การประกันคุณภาพการศึกษา : ดัชนีบ่งชี้คุณภาพ แบบรายงานการศึกษาตนเอง
และคู่มือการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษา
วันที่ 7-8 สิงหาคม 2540
ห้องประชุม 30.2 อาคารเทพรัตน์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

1. นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นในการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการศึกษาที่ต้องผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อตลาดแรงงานสามารถติดตามและประเมินผลได้ ซึ่งขณะนี้สภาการศึกษาจะมีการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการประเมินคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อดำเนินการเรื่องนี้นั้น การสัมมนาครั้งนี้ถือว่ามีความสำคัญต่อการระดมความคิดเห็นจากทุกฝ่ายเกี่ยวกับเอกสารทั้ง 3 ฉบับเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งที่จะดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นถ้าเรามีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาที่จะดำเนินการด้านการบริหารและจัดการได้คล่องตัวมากขึ้นโดยมีกลไกจากภายนอกสามารถเข้ามาตรวจสอบได้

2. การอภิปรายเรื่องการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2537 โดยได้มีการจัดประชุมทางวิชาการ 3 ครั้ง เพื่อระดมความคิดเห็นและได้จัดทำเอกสารเพื่อเป็นคู่มือการ

ประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในมหาวิทยาลัยเพื่อให้คณาจารย์ได้รับรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา จากนั้นในปี พ.ศ. 2539 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับคณาจารย์ ดังนี้คือ

- ในระดับภาควิชาขอให้อาจารย์ทุกท่านส่ง Course Syllabus ที่มีการกำหนดเรื่องที่สอน เวลาสอน สื่อที่ใช้ เอกสารอ้างอิง และการวัดผล
- ให้นำนิสิตที่เรียนในรายวิชาได้มีส่วนให้ข้อมูลรายวิชา
- ขอข้อสอบที่ใช้ในการวัดผล

โดยในระยะแรกเป็นระยะของการขอข้อมูลจากคณาจารย์ ระยะต่อไปจะทำการวิเคราะห์ ทั้งนี้ให้คณะวิชาจัดให้มีการแต่งตั้งกรรมการดูแลมาตรฐานของคณะ ส่วนระดับมหาวิทยาลัยได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาและตั้งสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น

นอกจากนี้มีการจัดทำระบบฐานข้อมูล โดยการรวบรวมข้อมูลไว้เป็นฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันได้หมดได้แก่ ฐานข้อมูลงบประมาณ การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา บุคลากร ฐานข้อมูลภาระงานของอาจารย์ที่รวมไปถึงตารางสอน ข้อมูลงานวิจัย งานบริการวิชาการ และงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาโดยสรุป 5 ขั้นตอน ดังนี้

Phase I : Agree to develop/refine the quality assurance system

ขั้นที่ 1 มีการจัดประชุมเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการปูพื้นความเข้าใจให้แก่คณะต่างๆ และบุคลากร ตลอดจนการกำหนดกรอบแนวคิดในการจัดระบบ QA

Phase II : Identify the key personnel for developing/refining the QA system

ขั้นที่ 2 จัดตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบการดำเนินงาน คือ คณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพการศึกษา

Phase III : Gather information on existing work practice

ขั้นที่ 3 ออกเยี่ยมชมหน่วยงานเพื่อดูความคืบหน้าของแต่ละคณะและหน่วยงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

Phase IV : Develop improved work practices and criteria for the judgement

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงระบบ

Phase V : Install the quality assurance system

ขั้นที่ 5 การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพทั้งระบบ

3. การอภิปรายเรื่อง ผลการจัดทำดัชนีบ่งชี้คุณภาพ แบบรายงานการศึกษาตนเอง และคู่มือการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

สรุปผลการอภิปรายของเอกสารทั้ง 3 ฉบับ คือ ดัชนีบ่งชี้คุณภาพ แบบรายงานการศึกษาตนเอง และคู่มือการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มีความเห็นว่าเป็นการจัดทำเอกสารที่ค่อนข้างละเอียด และเหมาะสม

กับบริบทการศึกษาไทย ความหมายและคำจำกัดความอ่านแล้วเข้าใจง่าย สะดวกและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ แต่ก็ควรมีการปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้

3.1 ดัชนีบ่งชี้คุณภาพ ควรปรับปรุงในหัวข้อต่อไปนี้

- องค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษา
- โครงสร้างของหลักสูตรควรแสดงจำนวนหน่วยกิตในแต่ละกลุ่ม
- อัตราส่วนจำนวนผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่
- งบประมาณสนับสนุน
- ค่าน้ำหนักของดัชนีบ่งชี้คุณภาพ

3.2 แบบรายงานการศึกษาตนเอง ควรปรับปรุงในหัวข้อต่อไปนี้

- ข้อมูลสถิติต่างๆ ควรเสนอย้อนหลังเป็น 3-5 ปี
- เพิ่มหลักสูตรที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากสมาคมวิชาชีพ

3.3 คู่มือการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ควรปรับปรุงในหัวข้อต่อไปนี้

- ขนาดของคณะอนุกรรมการเยี่ยมชม
- ผู้แทนในคณะอนุกรรมการเยี่ยมชม
- บทบาทภาระหน้าที่ของการเยี่ยมชม

4. การนำเสนอผลการประชุมกลุ่มย่อยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้ กลุ่มการแพทย์และเทคนิคการแพทย์ กลุ่มวิศวกรรม เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ กลุ่มการเกษตร กลุ่มการศึกษา ศิลปะและมนุษยศาสตร์ และกลุ่ม บริหารและกฎหมาย เกี่ยวกับเอกสาร 3 ฉบับ คือ ดัชนี บ่งชี้คุณภาพ แบบรายงานการศึกษาตนเอง และคู่มือการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

กลุ่มที่ 1 กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเห็นว่าดัชนีบ่งชี้คุณภาพการดำเนินงานควรปรับปรุงองค์ประกอบของเอกสารฉบับนี้ โดยเพิ่มผู้บริหารทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับองค์ประกอบย่อยอื่นๆ ควรมีการเพิ่มเติม เช่น ผู้ใช้บริการห้องสมุด งานบริการนักศึกษา ส่วนแบบรายงานการศึกษาตนเอง และคู่มือการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีบางส่วนที่ไม่สอดคล้องกับดัชนีบ่งชี้คุณภาพ

กลุ่มนี้เสนอให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมแล้วดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ควรอาสาสมัครสำหรับการตรวจสอบและประเมิน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มการเกษตร

กลุ่มนี้ส่วนใหญ่ดูที่ดัชนีบ่งชี้คุณภาพการดำเนินงานเป็นหลัก เนื่องจากเวลาจำกัด เห็นด้วยกับเนื้อหาสาระว่าครอบคลุมดี อ่านแล้วเข้าใจ แต่ขอเพิ่มตัวดัชนีบ่งชี้คุณภาพในเรื่องของคณาจารย์และบุคลากรรวมทั้งสาย ก ข และ ค เพราะเป็นกลไกสำคัญในการทำงานให้กับสถาบันฯ ควรมีการประเมินการเรียนการสอนที่ชัดเจน เอกสารต่างๆ ทั้ง 3 ฉบับนี้ ควรมีการนำไปทดลองใช้เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค และสามารถแก้ไขได้เหมาะสม ที่สำคัญคือต้องร่วมกันทำอย่างจริงจัง

กลุ่มที่ 3 กลุ่มแพทย์และเทคนิคการแพทย์

เห็นด้วยกับร่างเอกสาร 3 ฉบับ โดยมีข้อเสนอ ดังนี้คือ ขอให้เน้นการวิจัยและบริการทางวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ส่วนการกำหนดดัชนีบ่งชี้คุณภาพนั้น พึงต้องระลึกเสมอว่าสถาบันอุดมศึกษาไทยมีความหลากหลาย มีปรัชญาที่แตกต่างกัน เกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ควรสอดคล้องกับสถาบันวิชาชีพ และพัฒนาปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา โดยให้สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่เห็นด้วยกับการให้น้ำหนัก

แบบรายงานการศึกษาตนเอง แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ เชิงคุณภาพและปริมาณ ซึ่งทั้ง 2 ส่วนควรสั้น ชัดเจน

กะทัดรัด และได้ใจความ โดยอาจใช้รูปแบบของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ตั้งเป็นคำถาม 7 คำถามมาเป็นแนวทาง

คู่มือการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้น จำนวนคณะอนุกรรมการเยี่ยมชมควรลดลง และคณะอนุกรรมการฯ นี้จะต้องได้รับการฝึกอบรมในเรื่องบทบาท ภาระหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฯ โดยให้เน้นที่ process และ output

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการศึกษา

กลุ่มนี้เริ่มด้วยความไม่แน่ใจในเรื่องของดัชนีบ่งชี้คุณภาพ ว่าควรมีการทำความเข้าใจใน Concept ของเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ให้ตรงกันก่อน โดยเสนอให้มีการเรียงลำดับองค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาใหม่ และให้เพิ่มงานบริการวิชาการแก่สังคม วิชาการคิดภาระงานของอาจารย์ที่รับผิดชอบ

กลุ่มที่ 5 กลุ่มบริหารและกฎหมาย

กลุ่มนี้ยังไม่แน่ใจว่าเอกสารทั้ง 3 ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางการดำเนินงาน (Guideline) หรือว่าต้องทำ (a must) จึงต้องการทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาไทยมีธรรมาภิบาลการบริหารและจัดการที่แตกต่างกัน เอกสารทั้ง 3 ฉบับจะเป็นการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่ยังไม่แน่ใจ ถ้าจะมีคณะอนุกรรมการเยี่ยมชม คณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้ควรที่จะได้รับการฝึกอบรมในบทบาทและภาระหน้าที่ในการประเมินสถาบันอุดมศึกษา

5. ปัจฉิมและทัศนะ และปิดการประชุมสัมมนา โดย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

หลังจากที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2539 นั้น จากวันนั้นถึงวันนี้เป็นเวลาปีเศษแล้ว จะเห็นว่าในระยะแรกๆ มีนักวิชาการหลายท่านออกมาแสดงความไม่เห็นด้วยกับการที่จะมีการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยสาเหตุที่เกรงว่าทบวงมหาวิทยาลัยจะ

เข้าไปก้าวก่ายทางด้านการบริหารและการจัดการของสถาบันอุดมศึกษา และขณะเดียวกันในช่วงระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา มีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมายเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทยและของโลกซึ่งก่อให้เกิดการตื่นตัวในเรื่องนี้

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มีความสนใจที่จะจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาไทยโดยจ้างบริษัทเอกชนมาทำหน้าที่ประเมิน มีหลายเสียงที่คัดค้านเรื่องนี้ประกอบกับ Asia Week ได้จัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาในทวีปเอเชีย และปรากฏว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่อันดับที่ 44 และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่อันดับ 36 ซึ่งอันนี้คล้ายกับเป็นระเบิดลูกใหญ่ที่ทำให้หลายคนสงสัยและไม่ทราบแน่ชัดว่าข้อมูลที่ Asia Week ได้รับถูกต้องหรือไม่ และอย่างน้อยแค่ไหน ต่อมามหาวิทยาลัยบัณฑิตสงขลา ถูกปิดเนื่องจากมาตรฐานการศึกษาไม่ถึงเกณฑ์ที่ทบวงฯ ตั้งไว้ และการพิจารณางบประมาณของคณะกรรมการอธิการงบประมาณที่ต้องการ

ทราบถึงนโยบายและหลักการเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทยว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาของเราจะมีการจัดอันดับหรือไม่ และมีอะไรเป็นตัวกำหนดบ่งบอกถึงควมมีคุณภาพของ มหาวิทยาลัย

เหตุการณ์เหล่านี้เป็นคล้ายๆ แรงผลักดันที่ทำให้หลาย ๆ ฝ่าย เริ่มให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการมีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบและประเมินคุณภาพบัณฑิตที่จะเป็นแรงงานสำคัญของประเทศชาติ ดังนั้นในวันนี้จึงถือเป็นวันที่จะมาระดมความคิดเห็นในเอกสาร 3 ฉบับคือดัชนีบ่งชี้คุณภาพ แบบรายงานการศึกษาตนเอง และคู่มือตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อทบวงมหาวิทยาลัยจะได้รับทราบว่ามีอะไรที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เอกสารทั้ง 3 ฉบับมีประสิทธิภาพในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

นายปราโมทย์ โชติมงคล รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย รับมอบทุนการศึกษาจากมูลนิธิท่านน้อย เปาโรหิตย์ และเจ้าพระยามุขมนตรี (อวบ เปาโรหิตย์) เพื่อมอบต่อให้แก่บัณฑิต นักศึกษา ที่ศึกษาในสาขาศึกษาศาสตร์ จำนวน 8 มหาวิทยาลัย แห่งละ 5 ทุน ทุนละ 5,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 200,000 บาท ณ ห้องรองปลัดทบวงฯ เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2540

.....ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก.....

อนุสารอุดมศึกษา รายเดือน เสนอสาระเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์ เสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา ข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจของทบวงมหาวิทยาลัย

ข่าวทบวงมหาวิทยาลัย ในหนังสือพิมพ์ "สมัครด่วน" วางแผงทุกวันพุธและวันเสาร์ บริการข่าวสารในแวดวงอุดมศึกษา แนะนำการศึกษาและอาชีพสำหรับบัณฑิต นักศึกษา บัณฑิต และผู้สนใจด้านอุดมศึกษาทั่วไป

ดำเนินงานโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัย
328 ถนนศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ 10400

ชื่อ.....

ที่อยู่.....

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์ทลานหลวง

(นายสมัย ธรรมสอน)
หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ